

ζῶν μέρος, πατὴρ ἢ μήτηρ τυχόν, παραλαμβάνειν καὶ περιθάλπειν τὸ δοφανὸν θῆλν μέχρι τῆς ἡλικιώσεως . . . πραγματεύεσθαι δὲ τῷ ἄρρενι τέκνῳ τὴν κτῆσιν τοῦ πατρικοῦ ἢ μητρικοῦ δσπητίου. Οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὁφείλουν συντρέχειν εἰς τὴν ὑπαρδοείαν τῆς ἀδελφῆς αὐτῶν ἐκ τῶν ἐνόντων. Εἰ δὲ καὶ τῆς ὁφειλετικῆς ταύτης συνδρομῆς ἀποστεροῦντες φανῶσι τὴν δοφανὴν αὐτῶν ἀδελφήν, ἔχει ἀδειαν τὸ ζῶν μέρος τῶν γονέων πωλεῖν ἐκ τῶν δοφανῶν ὑποστατικῶν καὶ ἐκ τῶν ἀσπλων τῆς πολίτεως, οἰκονομεῖν τὰ πρὸς ὑπαρδοείαν τῆς δοφανῆς θυγατρός. Γίνεσθαι δὲ τούτειν τὰ προικοσύμφωνα τῇ εἰδήσει τῶν κατὰ καροὺς προεστώτων τῆς νήσου ταύτης καὶ γράφεσθαι παρὰ τοῦ κοινοῦ νοταρίου, ἵνα μὴ περὶ τὰ διατεταγμένα τῶν προικοδοσιῶν συμβιάνῃ δολιότης καὶ κλοπὴ παρά τιος . . . ».

646

1814. Διάταξις π.Κ. Κυρίλλου ζ', περὶ κωλυμάτων γάμου, ἐν 70, Β', σ. 149–151. ('Επετράπη κατ' ἔξαρεσιν ὁ γάμος πάππου καὶ ἐγγόνου μετὰ ἀπλῆς θείας καὶ ἀνεψιᾶς).

647

1814. Εἴδησις ἀπὸ μέρους Καντζελλαρίας τῆς νήσου Πετζῶν, τῆς 15 Μαΐου,

«πρὸς ἀπαντας τοὺς καπετανέους καὶ κυβερνήτας τῶν καραβίων, μικρῶν καὶ μεγάλων τῆς νήσου ταύτης Σπέτζας, ἐν 48, σ. 10–12.

1) . . . διορίζομεν ἀπὸ τὴν σήμερον εἰς τοὺς καπετανέους . . . διορίζομεν κατήσει εἰς ταξείδι, ἐκεῖ διορίζομεν τάξιν πούλησιν τῶν πραγματειῶν τους, νὰ εὐγάζονται σερμαγιὰν σωστήν. Παρομοίως νὰ εὐγάζονται καὶ τὰ διάφορα αὐτῆς. Εἰς διορίζονται πούλησιν, ἔχοντας νὰ πληρώνωνται τὰ 5 ο/ο. Παρομοίως νὰ εὐγάλη ὁ καπετάνιος ἀλλὰ 5 ο/ο ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ μείναντα, διορίζονται τὰ 5 ο/ο, τότες νὰ κάμη μερίδιον μὲ τοὺς συντρόφους καὶ μασούλα τοῦ καραβιοῦ. Εὐγάζονται αὐτὰ τὰ 5 ο/ο, τότες νὰ κάμη μερίδιον καὶ ἀριθμόνται σὺν Θεῷ εἰς τὸν λιμένα μας, νὰ ἔχονται μετροῦν εἰς τὴν κάσσαν τῆς Κοινότητός μας διὰ τὰ βασιλικὰ δοσίματα καὶ ἔξοδα τῆς πολιτείας μας.

2) Κάθε καπετάνιος ἔχει χρέος νὰ εὐγάλη διάφορα τῆς σερμαγιᾶς, ὡς κάτωθεν. Εἰς Μάλτα καὶ Μεσήρα πρὸς 17, $\frac{1}{2}$ ο/ο, εἰς Μαγιόρκα 25 τὰ ο/ο, εἰς τὰ μέρη τῆς Ἰσπανίας 25 ο/ο, εἰς Κάθεξι, Λισπόνα Πορτογάλω 30 ο/ο. Εἰς Νεάπολιν 18 ο/ο. Εκεῖνα δὲ τὰ καράβια διορίζονται καὶ φορτώνονται εἰς τὴν Μαύρην Θάλασσαν καὶ πούλησιν εἰς τὰς εἰρημένας σκάλας, ἔχονται νὰ εὐγάλονται 10 ο/ο περισσότερον. Άπο τὰς εἰρημένας τῆς κάθε σκάλας, διὰ τὰ μέχρι τοῦ Λεβάντε, θέλει μείνει εἰς τὴν διάκονιν, ἀφοῦ ἔλθῃ εἰς τὸ πόρτο μας ἔνα καράβι, διορίζονται τὰλληρα μερίδιον, ὁ καπετάνιος ὑπόσχεται νὰ εὐγάλη τὰ διάφορα σωστά. Εἰ δὲ καὶ εἶναι παρακάτω ἀπὸ τὰ πενήντα, θέλει μείνει εἰς τὴν διάκονιν πάλιν, ἀφοῦ ἔλθῃ εἰς τὸν λιμένα μας, νὰ παρασταίνονται εἰς τὴν καντζελλαρίαν μας οἱ λογαριασμοὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῆς πολίτεως, καὶ τότε ἡ καντζελλαρία μας θέλει διορίσει, ἐκεῖνο διορίζει νὰ γένη.

3) Κάθε καπετάνιος ἔχει χρέος, ἀν πιάσῃ ταξείδι ἀπὸ τὸν ποντέντε διὰ τὰ μέρη τοῦ λεβάντε, ἢ καὶ διὰ ἄλλο μέρος, νὰ βάλῃ τὰ διάφορα, τὶς σιρμαγιὲς εἰς τὰ ταξείδι κεφάλια,

διὰ τὰ παίγνουν καὶ αὐτὰ τὴν ἀγαλογίαν τοῦ ἴκαμπίου μαριτίμου καὶ ἔτι χρεωστεῖ ὁ καπετάνιος τὰ βαστῆ τὰ 5 ο/ο καὶ ἀπὸ ἐκείνους τὸν μαριτάρους, διοὺ ἔχει μέσα εἰς τὸ καράβι του, τὰ τὰ δίνη καὶ αὐτὰ μὲ τὸ καλόν του φθάσιμον εἰς τῆς καντζελλαρίας τὴν κάσαν.

4) Ἐπειδὴ τὸν περασμένον χρόνον ἡκολούθησαν πολλαὶ ἀταξίαι ἐπάρω εἰς τὴν σερμαγιέ, πρᾶγμα ἀσυνήθιστον ἔως εἰς αὐτὰς τὰς ἡμέρας μας, εἰς τὸ ἔξης μὲ κανένα τῷ πόπον δὲν ὑποφέρομεν οὕτε στέργομεν τὰ πάσχη ἡ σερμαγιέ καμμίαν ζημίαν, ἀλλὰ ὅταν . . . ἥθελε τύχει παρόμοιον πρᾶγμα, ὃ τε καπετάνιος μὲ τὸν συντρόφον του, καὶ οἱ παρτζερέλοι πρέπει τὰ χρεωστῆ τὰ ἀγαπληρώσουν δλην τὴν ζημίαν, καὶ δχι ἀλλέως.

5) Ὁ καπετάνιος, εὐθὺς διοὺ ἥθελεν εὑγει ἀπὸ τὸ πόρτον, ἡ πρώτη φροντίς του πρέπει τὰ εἶναι τὰ φανερών εἰς τὸν συντρόφον του, μὲ δλην τὴν καθαρότητα τὴν σερμαγιά του δλην, διοὺ ἔχει, καὶ ἔπειτα εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ τὴν πούλησιν τὰ κρατῆ παστρικὸν λογαριασμόν . . .

6) Τὸ καράβι, διοὺ ἥθελεν πιάσει τὸν σερμαγιέ ἡ ἥθελεν κερδίσει δλίγον τι ἡ καὶ πιάσει μόνον τὰ διάφορα, εἰς τὰ αὐτὰ τὰ περιστατικὰ ὁ καπετάνιος ἡ καὶ σύντροφοι θέλει ἔχοντα χρέος ἄφεντον, ἐρχόμενοι ἐδῶ . . . τὰ παρασταίνονται εἰς τὴν καντζελλαρίαν, δείχνοντας τὸν λογαριασμούς τους παστρικὰ καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῆς ποντίσεως, καὶ τότε ἡ καντζελλαρία θέλει διορίσει τὸν πλέον τιμημένους οἰκονυμούς καὶ παλαιοτέρους καπετάνιους καὶ παρτζερέλους τὰ εἰποῦν καὶ τὰ διακρίνουν καὶ τὰ ἀποφασίσουν, ἐκεῖνο διοὺ πρέπει τὰ γίνη».

648

1814. Μπουγιουρντί, τῆς 1 Μαρτίου, τοῦ καπουδάν πασᾶ Χοσρέφ Μεγμέτ πασᾶ πρὸς τὸν κατοίκους τῆς Κύθνου,
ἐν 29, σ. 134.

« . . . προεστῶτες καὶ ἐπίτοποι καὶ δῆλος ὁ κοινὸς φαγιᾶς τῆς νήσου Θερμίων . . . Ὁθερ διὰ τὸν παρόντα χρόνον μὲ κοινὴν γνώμην τῶν προεστῶτων συμπάτων σας, θέλετε ἀποκαταστήσει ἐξ αὐτῶν ἐπιτηρητὰς εἰς τὰ τοῦ μουκατᾶ . . . Υμεῖς δὲ οἱ διορισθησόμενοι ἐπιτηρηταί, προσέχετε καλῶς ἀπὸ γεωτερισμοὺς καὶ ἀπὸ κάθε ἄλλο ἐρατίον τῆς ἰερᾶς κοίσεως καὶ φυλάττετε ἀπαραβάτως καὶ μὲ ἀκρίβειαν δλας τὰς τοπικὰς συνηθείας . . . ».

649

1814. Προικοδοτικὸν γράμμα, ἀπὸ 29 Ἀπριλίου, ἐν Σίφνῳ,
ἐν 297, σ. 401–402. Τὰ σχόλια, αὐτόθι, σ. 391–401, ἔνθα τονίζεται, δτι ἡ προικοδοτουμένη ὑπανδρεύθη μετὰ πέντε ἔτη.

« . . . Τὴν σήμερον ἡ Μ.Κ. . . προικοδοτεῖ ἀπὸ τὴν σήμερον πρὸς τὴν ἀνεψιάν της Μ. θυγάτηρ τοῦ αὐταδέλφου της . . . τὴν δποίαν καὶ ἐκ τῆς θείας κολυμβήθρας ἀνεδέξατο καὶ παιδιόθεν τὸ ἀνέθρεψεν καὶ ὡς γνήσιον παιδί της ἀπεκατέστησεν (οὖσα ἡ εὐγενεία της ἄτεκνος) διὰ τοῦτο καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον ὡς ἀγωθερ εἴπομεν τὴν προικοδοτεῖ τὰ ἀκόλουθα πράγματα διὰ τὰ εἶναι ὑπὸ τὸ ζάπτι καὶ κυριότητα αὐτῆς, ὡς πρᾶγμα καλῶς καὶ ἐννόμως προικισθέν . . . τὴν προικοδοτεῖ μὲ τοῦτο, τὰ συνοικοῦν πάρτοτε καὶ τὰ τὴν γεοργοτροφῆ, καθὼς καὶ ἡ εὐγενεία της τὴν ἐπαδοτρόφησεν . . . ».

